

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 7230206

סמל דרעי אביעד ז"ל

סמל דרעי אביעד ז"ל
בן 21 בנפלו

בן תמר וחיים

נולד ב-ט' באייר תשמ"ג, 22/4/1983

התגייס ב-24.3.2003

התגורר במעלה אדומים

נפל בפעילות מבצעית

ב-כ' באייר תשס"ד, 11/5/2004

שרת בחטיבת גבעתי

יחידה: פלחה"ן "דולב"

מקום נפילה: זיתון

באזור: רצועת עזה

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ד, חלקה: 7, שורה: 11, קבר: 7.

הותיר הורים, שתי אחיות ואח

קורות חיים

בנם הבכור של תמר וחיים. נולד ביום י' באייר תשמ"ג (22.4.1983) בירושלים. אח לליאת, חן, עשהאל אור ויהונתן. אביעד, בן למשפחה ציונית דתית, התגורר עם משפחתו במעלה אדומים. את לימודיו החל בבית הספר הממלכתי-דתי תורני "נועם" שבשכונת קריית משה בירושלים, שם כבש את מוריו ואת חבריו בנועם הליכותיו. אוהב ואהוב היה על הבריות, ועמוד התווך החברתי בכיתה. תלמיד שקדן ומצטיין אשר מוריו גמרו עליו את ההלל. ספורטאי מוכשר שאהב מאוד כדורסל ואף מתחום השחייה לא משך את ידו. "איש אשכולות" שנתן את עצתו לכל דורש, ולכל פנייה וקריאה לעזרה נרתם בשמחה. לאחד הושיט יד ולשני הטה אוזן קשבת ברצון ובטוב לבב ללא גבול ותנאי.

אביעד - כשמו כן הוא: אב - יעד. שמו נאה לו והוא נאה לשמו. במסכת חייו הקצרים שילב והגשים ארבעה ערכי יסוד שסללו את דרכו: "ספרא וסייפא", "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ", "לעולם יהא אדם מעורב בין הבריות", "האחת ידו עושה במלאכה ואחת מחזקת את השלח".

בישיבה התיכונית "נועם" שבה המשיך את לימודיו הותיר אביעד רושם עז על מחנכיו ומוריו ברגישותו ובהבנתו הן בתחום הלימודי והן בתחום החברתי. מוריו הרבו לציין את מידותיו הנעלות, את דרך הארץ ביחסו למורים ולחברים, ואת העזרה שהיה מוכן להגיש בכל עת.

בספר "מסילה לאביעד" שהוצא לזכרו, כתב אביו חיים: "הליכותיו הליכות קודש בקדושה ובטהרה כשציציותיו גולשות על מכנסיו. התהלך במלבושו הצנוע, ובפשטות הראויה לעבודת ה'. בפשטותו הקרין על הסובבים אותו, על בני משפחתו - הוריו, אחיו ואחיותיו..."

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל דרעי אביעד ז"ל

ועל חבריו.

אביעד אימץ את צמד המילים "ספרא" ו"סייפא" מתוך אמונה ומתוך יכולת לשלב שני דברים שונים ומנוגדים זה מזה. זקוק היה לספרא להגשמת ייעודו הרוחני בארץ ישראל, וזקוק לסייפא להגנת העם והארץ. החיבור בין "להיות אדם" לבין "ירא שמים" היה ערך עליון ששאף אליו, וכך כתב בפרק א' בביאור כלל חובת האדם בעולמו: "לגבי הקשר הישיר בין האדם לעולם. בשעה שברא ה' את האדם, לקח אותו והראה לו את כל האילנות בגן עדן, ואמר לו: ראה מעשיי כמה מתוקנים נאים ומשובחים הן. וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב עולמי".

אהבת אדם וכבוד הזולת היו ערכים אוניברסליים שהתמזגו באישיותו של אביעד. באופיו ובדרכו הצנועה הגשים את מאמר חז"ל "לעולם יהא אדם מעורב בין הבריות". אביעד עשה כל שביכולתו לתרום לחברה ולגלות ערנות ואכפתיות חברתית, ולהטות אוזן קשבת למצוקת הזולת ולצרכיו. במשך שנתיים הדריך בתנועת הנוער "צד"ק" - תנועה "ציונית דתית קהילתית" בשכונות מצוקה שנועדה לקרב את לבבות בני הנוער לערכי התורה והציונות. החברים מספרים שהתייחס אליהם כמו אב, והיה כתף למשען. לאחר נפילתו התברר כי עשה דברים גדולים למען חבריו - הן בשיחות עידוד עם חברים שרצו לפרוש מהלימודים, הן בשיחות מוטיבציה לפני השירות הצבאי והן בעידוד ובייעוץ לחברים שהיו בפרשת דרכים. והגדיל לעשות למען אותם אנשים שגורלם לא שפר עליהם והיו חריגים או מרוחקים חברתית, ולמענם הקדיש הרבה מזמנו כדי לקרובם לחברה, והכול בשקט ובצנעה.

אביעד הותיר אחריו מורשת ערכית במסירות הנפש לעם ישראל, אהבת הארץ ואהבת התורה - מסד חייו ומשאת נפשו. את אהבתו לארץ ביטא על פי הפסוק "קום והתהלך בארץ" בטיולים לאורכה ולרוחבה, שכן על פי תפיסתו, לתור את הארץ זוהי מהות האהבה לארץ והגשמתה.

לאחר סיום לימודיו בישיבה התיכונית היה ברור לאביעד שלפני גיוסו ילך ויתחזק במכינה קדם-צבאית - התחזקות רוחנית וגופנית. אהבת הארץ, אהבת התורה ואהבת עם ישראל כי "ישראל ואורייתא חד הוא" הביאו להמשך דרכו במכינה הקדם-צבאית "חמדת יהודה" שבבקעת הירדן, שם הציב לעצמו ערכים גבוהים שעמד בהם ללא פשרות, והקפיד לעבוד על מידותיו. במשך שנתיים שקד על לימודיו הרוחניים והגשמיים - לימודי קודש עם סיורים וניווטים ופיתוח כושר אישי, והעמיק את הקשר שלו לארץ ישראל כדי להגשים את הפסוק שבספר נחמיה "באחת ידו עושה מלאכה ואחת מחזקת את השלח", ולקיימו הלכה למעשה.

ראש המכינה תיאר את אביעד כ"איגרת הרמב"ן" מהלכת על שתיים. אביעד היה מחובר לספר "מסילת ישרים" של הרמח"ל וביקש לקיים את הכתוב "תורה מביאה לידי זריזות... וחסידות מביאה לידי ענווה... וחסידות גדולה מכולן". יסודות אלו היו נר לרגלי אביעד, וכל מאווייו היו ללמוד וללמד, לשמור ולעשות. בעיזבונו התגלו מאמרים שכתב על שני הפרקים הראשונים של "מסילת ישרים".

חבריו במכינה מספרים שדאג לארגן אירועים שונים והכול מאחורי הקלעים, כדי שחלילה לא יאמרו שבחו בפניו ושלא בפניו. תמיד חיפש את החבר הזקוק לעזרה ולתמיכה ומיהר להושיט ידו לעזרה בכל תחום.

תמר, אמו, כותבת בספר "מסילה לאביעד": "מידת הנתינה שלך לא ידעה גבולות, דברים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל דרעי אביעד ז"ל

רבים שמחמת צניעותך הסתרת מאתנו נודעו לנו רק לאחר מכן מפי חבריך ומוקירי זכרך. ידיך מושטות לעזרה ותמיכה ואוזן קשבת. תמיד היית לכולם. במבט בוחן ידעת לזהות את הזקוק לעזרה, וללא שהות התייצבת לימינו.

בביקוריו בבית, מעבר לסיפוריו על החוויות שצבר, הקפיד להתעניין בכל אחד ואחד מבני המשפחה ולהעניק תשומת לב אישית לכל אחד ואחד. כבן בכור במשפחה היו עיני אחיותיו הצעירות ואחיו הקטן נשואות אליו, והיה מקור ומודל לחיקוי אשר דעתו ועצותיו תמיד נפלו על אוזניים קשובות.

אביעד רצה להיות "הכי אחי", "שאקל", הכי קרבי, להיות חייל מופת ולהגשים את חלומו להגן על העם והארץ. ב-24.3.2003 התגייס לחטיבת "גבעתי", והוצב בפלחה"ן (פלוגת חיל ההנדסה) בפיקוד הדרום. הוא סיים בהצלחה מרובה את הטירונות, והמשיך לאימון מתקדם אשר התמקד בתחום החבלה וכלל קורס צניחה וקורס הכשרה לתפקידים ייחודיים ליחידת "שועלי שמשון" ששירת בה. כבר בתחילת דרכו בצבא סומן כחייל עם יכולת פיקוד מובהקת, ויועד לקורס מ"כים.

אור ליום כ' באייר תשס"ד (11.5.2004) נפל אביעד בקרב ברצועת עזה. בלילה שבין יום שני לשלישי יצאה יחידת פלחה"ן של "גבעתי" למבצע "פרשי הפלדה" נגד תשתיות הטרור בעזה. אביעד שהיה לוחם מוביל נבחר לשמש נהג הנגמ"ש.

אביעד וחבריו ליחידה פוצצו והרסו מחרטות מרכזיות במרחבי שכונת זייתון שבעזה אשר שימשו את המחבלים לייצור טילים וכלי נשק. בתום המבצע, החלו הלוחמים לצאת משכונת זייתון, אך ידו של האויב השיגה אותם. טיל כתף נשלח לעבר כוחותינו והנגמ"ש שבו נסעו אביעד וחבריו ליחידה נפגע פגיעה ישירה. כתוצאה מפגיעה זו נהרגו אביעד ועוד חמישה מחבריו - סמל-ראשון עופר ג'רבי, סמל-ראשון יעקב (ז'לקו) מרוויצה, סמל יעקב (קובי) מזרחי, סמל איתן (מרדכי) ניומן וסמל אדרון עמר, ועלו בסערה השמימה.

אביעד היה בן עשרים ואחת בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. הותיר הורים, שתי אחיות ושני אחים.

במכתב שקיבלה המשפחה מהרמטכ"ל, רב-אלוף משה (בוגי) יעלון, נכתב: "אביעד תואר כחייל מוביל בצוות וכאדם שהתבלט ברגישותו ובחכמתו. בזכות אישיותו הקורנת ובזכות האיכויות הרבות שהיו טמונות בו, היה אביעד מיועד להשתלב בקורס מ"כים, במטרה לחזור ליחידה כאחד ממפקדיה. בזכות מסירותו לחבריו, כמו גם בשל האכפתיות שהפגין כלפי הסובבים אותו, היה אביעד אהוב על כולם.

לאחר מותו הועלה אביעד לדרגת סמל.

בטוחני כי אופיו המיוחד של אביעד יאיר את דרכם של מפקדי היחידה וחייליה...".